

Toespraak commando-overdracht 45 PAINFBAT, lkol C.A. de Rijke

Burgemeester van Ermelo, Generaals, collega's, dames, heren genodigden, mannen en vrouwen van 45 PAINFBAT en niet te vergeten oud-regimentscommandanten van het Regiment Infanterie Oranje Gelderland, afgevaardigden van de vereniging 8RI, 5.5 RI, het Nieuw-Guinea-bataljon en de TRIS. Ook oud commandant TFU de kolonel van Harskamp en zijn chef staf heet ik bijzonder welkom. Hartelijke welkom op deze commando-overdracht. Het is zo ver. Tijd om te gaan en het commando over te dragen aan mijn opvolger. Op 1 mei 2005 is het allemaal begonnen, de start van de oprichting van een nieuw pantserinfanteriebataljon. Met een laptop onder mijn arm liep ik de kazerne binnen en kreeg van C-LFD alle medewerking en een kamertje achter de wacht. Normaal gesproken een plaats voor zwaargestraften. De oprichting kon beginnen. Nu, 3 ½ jaar later staan we hier op appel, hebben we een uitzending naar Afghanistan achter de rug, zijn we meer dan 100 % gevuld, is de C-compagnie nog op uitzending en staat er een volwaardig bataljon. We zijn niet allemaal levend teruggekomen uit Afghanistan en ruim 15 militairen zijn zwaar of minder zwaar gewond geraakt. De aanwezigheid hier van de ouders van Marc Schouwink en de aanwezigheid van de gewonden met hun familieleden en vrienden hier op deze commando-overdracht stel ik zeer op prijs. Marc en Dennis waren onze collega's, onze maten, die we zullen blijven herinneren als mannen die hun leven hebben ingezet om het leven van anderen te redden. Daar waar iedereen vlucht voor geweld en uit angst, daar worden wij als militairen ingezet. Ik ben trots op ons beroep, op ons werk en op mijn mannen en vrouwen die dit zware werk hebben verricht. Op de gewonden en op zij die gesneuveld zijn.

Ter herinnering aan hen en om stil te staan bij ons belangrijk levensreddend werk verzoek ik overste Jongejan om een minuut stilte in acht te nemen.

Een minuut stilte.

Op 14 september 2006 kreeg ik het vaandel van het Regiment Infanterie Oranje Gelderland uit handen van de voormalige commandant der landstrijdkrachten, de Generaal Van Uhm, op het marktplein in Ermelo. In mijn toespraak zei ik dat het bataljon zich thuis voelde in Ermelo, een goede buurman zal zijn en dat C-43 mechbrig en CLAS met de oprichting van dit bataljon extra gevechtskracht zou krijgen. Ik pretendeer dat 45 PAINFBAT mag worden gezien als een volwaardige eenheid. Het bataljon heeft een uitstekende missie gedraaid.

"Zelden heb ik een eenheid zo gemotiveerd en gedreven het succes van de missie zien nastreven". Dat waren de woorden van onze commandant der Strijdkrachten. Dit typeert niet alleen de TFU, maar ook de Battlegroup en dus dit bataljon, inclusief de B-cie van 11 luchtmobiel. Frank, fijn dat je erbij bent.

Na amper te zijn opgericht, is de training van dit bataljon begonnen voor deze missie. We waren er op tijd klaar voor en we hebben er voor gestreden.

Burgermeester en gemeente Ermelo, wat hebben we in het begin veel met elkaar gesproken over de zorgen van een grote gevechtseenheid op de Veluwe. U, meneer Omta heeft er altijd in geloofd dat een PAINFBAT past binnen de gemeentegrenzen. Ik heb u beloofd dat wij de grenzen niet zouden opzoeken, maar een goede buur zouden worden. Door uw vertrouwen en betrokkenheid en onze professionaliteit kan ik niet anders concluderen dan dat wij met trots deel uitmaken van een gemeente die zeer betrokken is geweest bij onze oprichting en de missie in Afghanistan. En de prachtige Ermelose Heide hebben we met respect voor de mede gebruikers behandeld. Mijn dank daarvoor.

C-400 Geneeskundig bataljon. Met uw voorganger heb ik wat vergaderd over de wijze waarop een gevechtseenheid samen met een geneeskundige eenheid op een kazerne zou moeten verblijven. Onze culturen waren zo verschillend en ook Den Haag hield wel een beetje zijn hart vast. Wat is dat uiteindelijk goed verlopen. En wat hebben wij een respect gekregen voor het geweldige werk dat uw eenheden doen in de verschillende missiegebieden. En ik begrijp dat dat respect wederzijds is. Tot op de dag van vandaag zijn er geen incidenten geweest van "ongewenst gedrag", sterker nog onze eenheid blijkt juist uit onze verscheidenheid.

C-43 mechbrig, dank voor het vertrouwen. De 43 brigade is de meest parate brigade van de Koninklijke Landmacht. Na de periode NRF was de brigade hofleverancier van troepen aan Afghanistan. Als "buitenbataljon" was het soms een zegen om niet te dicht bij de brigade te zitten, maak vaak werden de korte lijnen gemist en nu merken we dat er door de brigade veel voorbereidend werk wordt gedaan om de bataljons te ontlasten.

Oud Regimentsgenoten. Als commandant van het 45e PAINFBAT mocht ik ook de functie vervullen van Regimentscommandant Regiment Infanterie Oranje Gelderland. Ik beschouwde het als een eer om het Regiment en haar rijke tradities weer op de kaart te mogen zetten. Voor ons als 21-eeuw militairen is juist de band met de oud-strijders en nabestaanden van 8 RI, 5.5RI en het NieuwGuinea-bataljon essentieel. Hun dapperheid en kameraadschap zijn voor ons een voorbeeld geweest in onze missie en ik wil dan ook u bedanken voor de steun en het support tijdens onze zware taak in Afghanistan. Daarnaast heeft ook de TRIS een plaats gekregen binnen het Regiment. Onze jongens die in Suriname hun dienstitijd doorbrachten, ver van huis en in een andere omgeving. Ze droegen ons embleem. Voor deze mannen is het opgerichte monument en de band met het 45e bataljon een stukje waardering voor alle inspanningen die jullie leverden aan ons destijds overzeese rijksdeel.

Bataljon, wetende dat de C-compagnie nog in Afghanistan zit, ik wil jullie bedanken voor jullie inzet, professionaliteit en doorzettingsvermogen. Jullie hebben dit bataljon gemaakt tot wat het nu is. Jullie hebben het geluk gehad met jullie professionele kaderleden. Maar als ik zie naar jullie gedrevenheid en hoeveel mannen en vrouwen door willen stromen naar de KMS of KMA, of binnen het bataljon een vervolgfunctie gaan krijgen, dan hebben wij als kaderleden ook geluk gehad met jullie.

Het is niet makkelijk om van jullie afscheid te nemen, maar ik weet dat de lkol Overdiek een uitstekende opvolger is met het hart op de goede plaats. Jullie gaan weer een nieuwe tijd in. Curaçao en de invoering van de CV-90 staan centraal. Afgelopen vrijdag kregen wij als officieren van het Regiment opnieuw wijze woorden mee van de oudst nog in leven zijnde voorganger van mij, de generaal BD Knol, hij is zelfs vandaag aanwezig. "Blijf praten over watje hebt meegemaakt, trek op tijd aan de bel als je nog moeite hebt met je uitzending, daar heb je je kameraden voor".

Tot slot, bedank ik mijn vierhoek. Ik heb mazzel gehad met zulke ervaren mensen om mij heen. De afgelopen jaren waren drukke jaren, jaren waarin mijn gezin mij moest delen met mijn functie. Ik wil mijn kinderen, Inge en meiden en mijn familie bedanken voor hun steun en flexibiliteit. Ik ben blij dat jullie er ook nu bij zijn om te horen hoe trots ik ben op deze club.

Overste Overdiek, Frank, ik wil je feliciteren met deze functie. Commandant zijn van zo'n eenheid is geweldig en commandant zijn van een Regiment met zo'n rijke traditie en gedreven achterban is een zegen. We kennen elkaar al een lange tijd. Het bataljon heeft aan jou een gedreven, eerlijk en betrouwbaar commandant. Dit bataljon leiden is een zware, maar dankbare functie. Het is een gedreven club waar tradities een belangrijke pilaar zijn. Maar het is ook een bataljon met een litteken. En dat is dan ook de tweede pijler. De zorg en nazorg voor het personeel. De derde pijler is die van vakmanschap en professionele houding. Het is een bataljon met een enorme "can do" mentaliteit. De motor draait, aan jou de eer om de juiste kant op te sturen. Ik wens je veel krijgsmansgeluk, maar bovenal veel plezier.

Ik dank u.